

Kisújság
1919. MÁR. 29.

MUZEUM — A DUNA TITKAIBÓL

Mit halászott ötven év alatt a Dunából egy óbudai halász?

Gerendai Fülöp óbudai lakos. Nem is igen lehetne más, hegyes kis szakállával és viharedzett arcával, mint óbudai lakos és magános halász, akit ma is gyakorta látunk a hidakról, amint elmés csigaszerkezetével szögletes hálóját meregeti a pesti Dunában. Lakása ott van a Lajos-utcán túl, ahol már olyan alacsonyra szabták a kocsmajátókat, hogy a rizlingektől elnehezdedő fejeket le se kelljen hajtani. A házaeska udvarán korán kitélepített oleánder didereg zöld ládában, a telet odabenn húzta ki Gerendai Fülöp két szobájában, ebben a világszerte egyedülálló, furcsa kis múzeumban.

Karikagyűrű és bébicipellő

Az öreg halász ugyanis, aki alig húszéves fejfel, ötven évvel ezelőtt

szállt vízre, nemcsak a potykákat, márnákat és ezüst keszegeket meregette ki változó szerencsével a rejtelmes vízből, hanem mindazt megőrizte, amit a kaján halász-szerencse hálójába vezérelt.

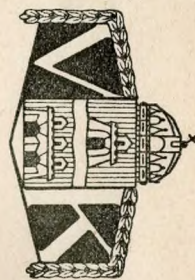
Külön üvegdobozban áll a gyűjtemény büszksége, ami azt bizonyítja, hogy Polykrates esete nem volt egyedülálló. Mert gondosan preparálva itt úszik egy jókora márna, *derekán szép, vastag arany karikagyűrűvel*. A pálya elején, 1909-ben esett hálóba ez az elgyűrűzött hal, a pesti Vigadó előtt. Akkoriban még ilyen komoly súlyú, vaskos karikagyűrűvel kötötték a házasságot. Tartósabbak is voltak. Fadobozban *iszapfoltos selyem béli cipellőpár*, durva dróttal összekötve. Így akad hálóba. A hozzátartozó piskótalábákat hónapokkal később vetette partra a víz Csepelnél. Gazdája orfeumi táncosnő volt, aki szerelmi bánatában ment a Dunának. A hallgatag cipőcskék mögött súlyos regény lapul.

A legszörnyűbb emlék

Van itt egy kéziratfüggelék elázott sorokkal. Talán a Szigetről hajította a vízbe egy elkeseredett költő. Egy antik, zománcozott miniatűr fénykép hideg mosolyú hölgyet ábrázol, olyan hideg mosolyút, mintha a víz alatt tanult volna mosolyogni. *Három berozsdásodott óra* porosodik egy dobozban, a sarokban pedig *régi osztrák katonapuska*, a Mannlicher közvetlen elődje. Akad *agancsnyelű vadászkesz, aktatáska*, amely ólomdarabokkal van kibélelve, almavirág mintájú *selyem férjímellény*, gyönyörű faragású *tajtékpipa* ezüstveretes meggyfa szárral, *repülőgéppalka* rész s az egyik sarokban a legszörnyűbb dunai emlék, egy *fehérre zománcozott ggermekkocsi*, szíjai közé akadva rózsaszín kötött bébinaérfűg. *A Margithíd robbanása után néhány héttel akadt a hálóba, kis utasa örökre elúszhatott a hideg és kegyetlen mélységben.*

— A Margithíd robbanása előtt néhány perccel szálltam csónakba a Timár-utcánál — emlékezik Gerendai Fülöp. — Soha olyan rövid idő alatt nem érkeztem le a Sziget végéhez. A vízbezuhanant hidronsok miatt ropant erővel vágott a víz, alig tudtam visszavezni a ronesokhoz. *Magam tizenhat embert mentettem meg.* A legtöbb, amikor már kiheverte a szörnyű esetet, felkeresett és szép emlékeket kaptam tőlük.

Szomorú „fogásokat” élt meg a felszabadulás után is, amikor a Duna még tele volt a nyilas terror áldozatainak holttesteivel. Hónapokig nem is lehetett halászni.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:	Muzeum a Duna titkaiból	Tárgy	Oszályozás
Cím:	Egy halász gyűjteménye	Hely	708.
Forrás:	Kis Újság	Személy	"1949"
(Hely)	1949. III. 29.	Helyszám	
(Idő)			
(Köt. v. fiz.)			
(Oldal)			

Székesfehérvári házinyomda 1926 — 8891